

Prof. dr hab. Janina Rudnicka
Dziedzina sztuki
Dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Rzeźby i Intermediów
Dnia 04 czerwca 2023 roku

R E C E N Z J A

osiągnięcia artystycznego **dr Łukasza Piotra Karkoszki** pt. „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”, będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Zleceniodawca recenzji

Uchwałą nr 8/2993 z dnia 16.03.2023 r. Rada Dyscypliny Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu powołała Komisję Habilitacyjną w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki **dr Łukasza Piotra Karkoszki**, powierzając mi funkcję recenzenta (pismo z dnia 29.03.2023 r. PKW 18/60/2023)

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez Habilitanta:

1. wykaz osiągnięć artystycznych,
2. autoreferat,
3. ilustracje,
4. dokumentacja dorobku artystycznego,
5. spis dokumentacji dorobku artystycznego,
6. katalog pt. Przestrzenie,
7. katalog pt. Figura,
8. katalog pt. Przemiany,
9. katalog pt. Poszukiwania,
10. dokumenty Ł. Karkoszka,
11. dyplom doktora Ł. Karkoszka.

Dane habilitanta

Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** urodził się w 1978 r. w Sosnowcu. W 2005 r. ukończył studia na Wydziale Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu uzyskując tytuł magistra na kierunku Projektowanie Ceramiki.

Uchwałą z dnia **15 lipca 2013** roku Rada Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „*Przestrzenie – obiekty ceramiczne w plenerze*” nadała panu **Łukaszowi Piotrowi Karkoszce** stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuki plastycznej, w dyscyplinie artystycznej sztuki projektowej. Promotorem w postępowaniu doktorskim był prof. dr hab. Mirosław Kociński, recenzentami: prof. dr hab. Marek Jakuszewski i prof. dr hab. Katarzyna Koczyńska-Kielan.

Habilitant, w latach 2006 - 2014 zatrudniony był na stanowisku asystenta w Pracowni Technologii i Technik Ceramicznych w Malarstwie i Rzeźbie na Wydziale Malarstwa i Rzeźby, kierowanej przez dr Joannę Teper.

Od 2015 r. pracuje w ASP we Wrocławiu na stanowisku adiunkta w Katedrze Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła na Wydziale Ceramiki i Szkła w Pracowni Projektowania Ceramiki Artystycznej i Użytkowej, kierowanej przez prof. dr hab. Przemysława Lasaka i dr hab. Jana Drzewieckiego. W roku 2020 powierzono Kandydatowi samodzielne prowadzenie Pracowni Projektowania Ceramiki Artystycznej i Użytkowej.

1. Poszukiwanie osiągnięcia artystycznego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki

Najwięcej trudności przysporzyło mi „znalezienie” dzieła habilitacyjnego. We wniosku złożonym do Rady Doskonałości Naukowej oraz na pierwszych stronach autoreferatu, jako osiągnięcie artystyczne będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** wskazał „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”, co sugeruje, że wybranym osiągnięciem artystycznym jest proces twórczy, czyli poszukiwania w obrębie działań artystycznych i technologicznych. Przy czym autor nie podał czy tytułowe „poszukiwania ceramiczne” oparte są na Jego autorskich pracach czy może dziełach znanych z historii sztuki.

Ten kierunek moich rozważań burzy informacja podana w liczbie pojedynczej, wskazująca, że osiągnięciem jest: (cytat, autoreferat, str. 3) „Wybrane *dzieło* zrealizowane w ramach autorskiego *projektu artystycznego Poszukiwania*, prezentowanego na wystawie indywidualnej zatytułowanej: „*Poszukiwania*”” upublicznionej w Galerii Sztuki Współczesnej Stara Kopalnia w Wałbrzychu opublikowane w wydawnictwie katalogowym towarzyszącym wystawie: „*Poszukiwania 2000-2020. Łukasz Karkoszka. Ceramika*””. *Uzupełnione o* wydawnictwa katalogowe „*Przestrzenie*””,

2013, „„Figura””, 2016, „„Przemiany””, 2019. Zgodnie z wymogiem formalnym określone zostaje jako osiągnięcie habilitacyjne pod wspólnym tytułem: „„Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa””. ”
Informacji tej jednak nie ma w oficjalnym wniosku złożonym do RDN.

Podsumowanie próby zdefiniowania wskazanego dzieła

Pod tytułem „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*” Kandydat wymienia **dzieło** (liczba pojedyncza, autoreferat str. 1) zrealizowane w ramach autorskiego projektu artystycznego „*Poszukiwania*” oraz wydawnictwa katalogowe „*Przestrzenie*” z 2013r., „*Figura*” z 2016r., „*Przemiany*” z 2019r., upublicznione na indywidualnej wystawie.

Sięgam więc po katalog pt. „*Poszukiwania 2000-2020. Łukasz Karkoszka. Ceramika*”, gdyż pragnę poznać wskazane i opublikowane **dzieło habilitacyjne**, a którego tytuł brzmi „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”. W katalogu znajduję wiele ceramicznych realizacji (nie wszystkie podpisane) i się gubię, bo nie znajduję dzieła o wskazanym tytule.

Wracam więc do dokumentacji Kandydata i po ponownej analizie ustaliam, że jednak wybranym osiągnięciem nie jest dzieło o tytule „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*” lecz **wystawa** pt. „*Poszukiwania*”, czyli w moim rozumieniu koncepcja aranżacji przestrzennej. Propozycję takiego wyboru przyjmuję ze zrozumieniem, gdyż wiem, że stopień doktora sztuki Kandydat uzyskał w dyscyplinie sztuki projektowej. W autoreferacie znajduję też ciekawy opis dotyczący koncepcji wystawienniczej, podkreślający wagę wzajemnej relacji wystawianych prac oraz przestrzennych układów kompozycyjnych. Jednak nadal nie wiem czy zgłoszona została tylko wystawa czy także prezentowane na niej prace.

Moje wątpliwości rozwiewa wypowiedź autora (cytat, autoreferat. Str. 2) „Indywidualną wystawę „*Poszukiwania*” upublicznią w Galerii Sztuki Współczesnej Stara Kopalnia w Wałbrzychu wraz z katalogiem o tym samym tytule wybrałem jako dzieło habilitacyjne podsumowujące dwadzieścia lat doświadczeń artystycznych i warsztatowych związanych z pracą z medium ceramicznym.”. Czyli jednak wystawa jest tym habilitacyjnym dziełem a nie pojedyncze prace na niej eksponowane, tylko że tytuł wystawy brzmiał „*Poszukiwania*”, a tytuł formalnie zgłoszonego we wniosku dzieła habilitacyjnego to „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”.

Uwagi

W dokumentacji napotkałam niejednoznaczne informacyjne. Na stronie nr 1 autoreferatu autor podaje, że wskazanym osiągnięciem jest pojedyncze dzieło upublicznione na wystawie oraz w katalogu, a na kolejnej stronie autoreferatu, że dziełem tym jest wystawa indywidualna wraz z katalogiem. Natomiast we wniosku do RDN, Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** podał tytuł osiągnięcia „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”, pod którym to tytułem nie kryje się żadne dzieło artystyczne rozumiane jako artefakt. Sam tytuł wskazuje, że Kandydat zgłasza „poszukiwania” czyli proces jako osiągnięcie artystyczne stanowiące

znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Jeżeli faktycznie artysta uznał, „poszukiwania” za Jego najważniejsze osiągnięcie artystyczne, a tak prawdopodobnie może się być, to powinien tytuł osiągnięcia uzupełnić np. o nazwy prac, które ten proces poszukiwań wykażą i uzasadnić jakie to ma znaczenie dla rozwoju dyscypliny. Gdy tej informacji nie mamy to tytułowe „poszukiwania” możemy przypisać również do jednej z dyscyplin z dziedziny nauk humanistycznych czy społecznych a nie koniecznie do dziedziny sztuki.

W związku z powyższym, zwracam uwagę, że tytuł musi jednoznacznie określać wskazane osiągnięcie jak i jego zakres. W opisaney powyżej sytuacji, przy wielości sprzecznych informacji, recenzentowi trudno napisać opinię, gdyż nie wie do którego dorobku ma się odnieść.

Jeżeli artysta zakłada, że najważniejszym osiągnięciem mającym wpływ na rozwój wnioskowanej dyscypliny jest Jego cały dorobek upubliczniony po otrzymaniu stopnia doktora sztuki, to recenzent musi otrzymać taką informację.

2. Ocena wskazanego osiągnięcia artystycznego pt. „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*” będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki

W przypadku postępowania habilitacyjnego obowiązkiem recenzenta jest ocena wskazanego przez Kandydata osiągnięcia artystycznego pod kątem jego znacznego wkładu w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. We wniosku skierowanym do RDN Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** swojemu najważniejszemu osiągnięciu artystycznemu nadał tytuł „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”.

W związku z tym, pomimo nieścisłości opisanych powyżej a dotyczących określenia tego co może być w dokumentacji Kandydata wskazanym dziełem, spróbuję odnieść się w mojej opinii wyłącznie do formalnie zgłoszonego osiągnięcia artystycznego czyli „poszukiwań ceramicznych”. Stawiam sobie też pytanie, czy „poszukiwania ceramiczne” oraz przebyta „drogę” mogę zakwalifikować jako osiągnięcie artystyczne w dyscyplinie sztuki piękne i konserwacja dzieł sztuki oraz czy stanowią znaczny wkład właśnie w tej dyscyplinie, szczególnie w sytuacji gdy Kandydat nie wskazał materiału, który to założenie ma potwierdzić.

W autoreferacie Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** opisuje wiele prac, które prezentował od ukończenia jednolitych studiów magisterskich, poprzez realizacje zapewniające mu uzyskanie stopnia doktora sztuki aż do tych powstałych bezpośrednio przed złożeniem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Mamy więc pełen obraz Jego dorobku potwierdzający autorskie poszukiwania w obrębie tworzywa, którym dla artysty jest wypalona glina.

Oprócz opisywania kolejnych etapów swojej twórczości, Kandydat przybliżył nam trudności związane z pokonywaniem przeszkód wynikających z technologii i zagadnień warsztatowych.

Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** słusznie zauważa, że (cytat, autoreferat, str. 2), że *„Nie jest możliwe kreowanie działań twórczych bez poznania tworzywa, wnikięcia w jego tajemnice i odnalezienia w bogactwie możliwości własnego sposobu dzięki, któremu zbudujemy pełną, autorską wypowiedź.”* Cytat ten wskazuje, że „tytułowe poszukiwania” w celu opanowania warsztatowych środków wyrazu były pierwszym elementem na którym skoncentrował swoją uwagę. Dla sztuk plastycznych jest to założenie fundamentalne, tożsamy z tym dotyczącym nauk humanistycznych, gdzie brak znajomości alfabetu nie pozwala przekazać treści pisemnych.

Autoreferat jest napisany bardzo komunikatywnie. W oparciu o osobiste doznania Kandydat dostarcza nam sporo informacji min. o Jego wrażliwości skierowanej na wnikliwą obserwację natury wpływającą na podejmowaną tematykę twórczą, o proponowanych rozwiązaniach formalnych i technologicznych, a także o preferowanych przez Niego założeniach projektowych dotyczących przestrzeni wystawienniczych.

Wypowiedzi ujawniają pasję i wskazują na jego fachowość. Potwierdza to także aktywność dotycząca popularyzacji technologii ceramicznych, zaangażowanie w organizację warsztatów i współpracę z grupami społecznymi. Promotor Jego pracy magisterskiej prof. Przemysław Lasak stwierdził (katalog „Poszukiwania”, str. 3), że *„ Ceramika ..., która go uskrzydla”*.

Jestem przekonana, że tak właśnie jest.

W mojej ocenie, z całej artystycznej dokumentacji, jako najciekawsze dla mnie są wyniki poszukiwań w zakresie **malarstwa**, gdzie Kandydat w pełni wykorzystuje zdobyte doświadczenie technologiczne, bawi się monochromatycznością i kontrastem struktur, angażując żywioł ognia w swój twórczy proces. Oczywiście sporo w tych malarskich pracach technologicznego przypadku, niewiadomej co przyniesie wypał. Należy jednak zaznaczyć, że nie każda osoba doceni te niezaplanowane rysy, mogące być technicznymi błędami tzn. nie wszyscy patrząc widzą. Jednak wrażliwość oraz intuicja Habilitanta uaktywnia się by pokazać odbiorcy wartość nieplanowanego malarskiego efektu.

Tę radość a także swobodę poruszania się w malarskiej ceramicznej materii potwierdza wypowiedź Kandydata (autoreferat, cytat, str. 5) *„Malarstwo stało się zupełnie nową twórczą przygodą pełną zachwyty, wnikięcia w niezgłębiony obszar, żywioł, który ma swoje odzwierciedlenie w naturze.”*

Podsumowując:

W autoreferacie i w katalogach napotykaemy wiele cennych i trafnie sformułowanych spostrzeżeń, ważnych dla procesu twórczego każdego artysty, z mądrością których wszyscy się zgadzamy. Jednak wypowiedziane przez Kandydata w kontekście Jego własnej twórczości, nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji prezentującej artystyczny dorobek.

Poniżej cytuję kilka przykładowych wypowiedzi z autoreferacie i katalogu pt. *„Poszukiwania, Łukasz Karkoszka, 2000-2020”*.

np.:

(autoreferat, cytat, str. 2) *„Proces poznawczy stawał się motorem napędowym otwierającym kolejne obszary, których badanie dawało coraz to nowe możliwości kreacji.”* – które to są kolejne

obszary i nowe możliwości kreacji, skoro prezentowany dorobek nie zmieniał się na przestrzeni lat, nie uległ on transformacji od czasu doktoratu, podobnie jak sposób kreacji.

(autoreferat, cytat, str. 3) „*Wiązało się to z doświadczaniem większej skali obiektu, było wynikiem nadawania rzeźbie wymiaru odpowiednio działającego na odbiorcę i adekwatnego do otaczającej przestrzeni pleneru.*” - określenia „odpowiedni wymiar” czy „wymiar adekwatny do przestrzeni” nie zostały dookreślone przez autora, bo przecież nie tylko skala obiektu decyduje o jego oddziaływaniu. Znamy przecież rzeźby niewielkich rozmiarów, które poprzez swoją monumentalność oddziaływania odciskają swoje piętno na odbiorcy.

(autoreferat, cytat, str. 19) „*Tworzywo umożliwiło określenie indywidualnego charakteru wypowiedzi, , zrodziło autorską wizję plastyczną.*” - nie ma przełożenia na twórczość Kandydata. Prezentowane prace nie potwierdzają indywidualnego charakteru wypowiedzi. Są to formy powielające działania już funkcjonujące w obiegu sztuki.

(katalog „Poszukiwania, 2000-2020”, cytat, str. 6) „*Tożsamość plastyczna wzięła swój początek i wzrastała w zauroczeniu przyrodą w zachwycie jej różnorodnością, wielością form ...*” - absolutna prawda, jednak twórczość Kandydata nie charakteryzuje się różnorodnością i wielością form, lub definiujemy je odmiennie.

(katalog „Poszukiwania 2000-2020”, cytat, str. 14) „*Nie mogłem całkowicie zerwać z wcześniejszymi doświadczeniami z nich wyrosłem, to one mnie ukształtowały.*” - prawda, gdyż na fundamencie zbudowanym właśnie z wcześniejszych doświadczeń powstaje nowe, po drodze eksperymentując w poszukiwaniu odkrywczych, indywidualnych formy. Jednak w pewnym momencie ten nadmiar bagażu musimy porzucić by móc pójść dalej.

(katalog „Poszukiwania 2000-2020”, cytat, str. 14) „*Zmiana pozwoliła wyrwać się z zamkniętego kręgu powtórzeń i bezpośrednich interpretacji, poczułem, że odnalazłem cel wcześniejszych poszukiwań.*” - dokumentacja nie wykazuje by autorowi udało się wyrwać z kręgu powtórzeń i bezpośrednich interpretacji. Niezmiernie cenna jest jednak świadomość autora o potrzebie wyjścia z „kręgu powtórzeń i bezpośrednich interpretacji”, gdyż zapowiada nowy etap w Jego twórczości.

(katalog „Poszukiwania 2000-2020”, cytat, str. 16) „*Udoskonalanie i ciągłe przeobrażanie zakodowanej wizji, było nieuniknionym podążaniem drogą twórczą, poznawaniem i rejestracją przemian, dążeniem do osiągnięcia niesprecyzowanego i nieosiągniętego celu.*” – udoskonalenia w rozumieniu technologicznym z pewnością mają miejsce lecz nie zauważalne jest „przeobrażanie zakodowanej wizji”.

W mojej opinii wszystkie cytowane wypowiedzi świadczą o świadomości toczącego się procesu twórczego, jednak by w pełni zabrzmiały w pracach, artysta potrzebuje jeszcze trochę czasu. Prawdopodobnie Kandydat musi nabrać dystansu i wyzwolić się od dominacji rozwiązań formalnych i technologicznych na rzecz swobodnej kreacji, o której kilkakrotnie wspomina w autoreferacie i której potrzeby jest w pełni świadom. Zakładam, że teraz po rozpracowaniu warsztatowych możliwości jaką daje ceramiczne tworzywo przyjdzie czas na poszukiwanie nowych twórczych rozwiązań, które wniosą nowe wartości w rozwój dyscypliny sztuk pięknych i konserwacji dzieł sztuki.

Kandydat kończy autoreferat piękną i cenną sentencją (autoreferat, cytat, str. 22) „*Trzymając w dłoniach naczynie wytworzone kilka tysięcy lat temu, odczuwam tożsamości z pokoleniami ceramików tworzących wielowiekową tradycję.*”

Decyzja o przytoczeniu tego sformułowania ponownie potwierdza, że Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** jest artystą identyfikującym się z ceramicznym medium, wrażliwym, pełnym szacunku i pokory dla tej materii. Takie podsumowanie opisu artystycznych doświadczeń napędza optymizmem tym bardziej, że w dołączonym do dokumentacji katalogu pt. „*Poszukiwania*” na stronie nr 4 znalazłam zdjęcie niepodpisane rzeźby. Jeżeli jest to praca autorstwa Pana **dr Łukasza Piotra Karkoszki**, to znaczy, że nowy rozdział w twórczości Kandydata się rozpoczął, lub biegnie już od dawna równoległym torem.

3. Ocena aktywności artystycznej

W złożonym wniosku **pan dr Łukasz Piotr Karkoszka** podaje, że po otrzymaniu stopnia doktora sztuki (uchwała z dnia 15 lipca 2013r.) upublicznił swoje osiągnięcia na dziewięciu (9) wystawach indywidualnych mających miejsce w Polsce. Zorganizowanie ekspozycji prac ceramicznych, w tym przeważnie o sporych wymiarach, wiąże się z wysiłkiem, nie tylko technologicznym, lecz także logistycznym, dlatego tym bardziej doceniam przygotowanie dziewięciu (9) wystaw w dziewięcioletnim okresie aktywności twórczej czyli tym po otrzymaniu stopnia doktora sztuki. Kandydat podał tytuły swoich indywidualnych wystaw, co ujawnia, a przynajmniej tak być powinno, podjęty problem artystyczno-badawczy, gdyż zakładam, że wystawy to miejsca upublicznienia wyników poszukiwań twórczych, podsumowanie prowadzonych badań i eksperymentów. Kandydat nie zdecydował się na podanie tytułów prac eksponowanych na poszczególnych wystawach, nie wiemy więc, które prace były upublicznione po raz pierwszy, a dla których były to już kolejne odsłony.

Podsumowując:

Po analizie dostarczonej dokumentacji, z punktu oceny upowszechniania osiągnięć artystycznych jak i popularyzacji sztuki, uznaję, że Habilitant wykazał aktywność w tym zakresie. Doświadczenia zdobyte w ramach aktywności wystawienniczej i międzynarodowej nie sprowokowały do szerszych artystycznych poszukiwań twórczych.

4. Ocena osiągnięć dydaktycznych

Obowiązująca Ustawa, nie wymaga od recenzentów oceniania pracy dydaktycznej oraz sposobu prowadzenia zajęć. Jednak w przypadku wniosku **dr Łukasza Piotra Karkoszki** nie wypada pominąć osiągnięć w tym zakresie, gdyż są one ściśle powiązane z jego prywatnymi doświadczeniami w obszarze ceramicznego medium. Kandydat opisał cele i założenia programowe dla prowadzonej Pracowni Projektowania Ceramiki Artystycznej i Użytkowej. Przedstawił też przykładowe zagadnienia poruszane ze studentami sześciioletnich studiów oraz

szeroko omówił prace dyplomowe realizowane pod Jego kierunkiem, które są często obarczone skomplikowanym wyzwaniem, o czym pisze w autoreferacie (cytat, str. 22) „*Projekty dyplomowe wykonywane pod moim nadzorem okazywały się niejednokrotnie niebywale trudnym wyzwaniem, z którym mierzyłem się wraz z dyplomantami przeprowadzając kolejne próby i poszukując rozwiązań realizacyjnych, odnosząc zarówno porażki wynikające z kaprysów materiału, jak i ciesząc się, gdy wręcz niewykonalne zadania kończyły się sukcesem.*”

Przedstawiony materiał wskazuje, że jest on pedagogiem zaangażowanym, dla którego praca ze studentami jest Jego pasją.

5. Podsumowanie końcowe

Pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** stopień doktora sztuki w dyscyplinie sztuki projektowej otrzymał w 2013 roku na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Przestrzenie – obiekty ceramiczne w plenerze*”. W ciągu minionych **9** (dziewięciu) lat zorganizował **9** (dziewięć) indywidualnych wystaw krajowych oraz zaprezentował swoje ceramiczne prace w ramach **30** (trzydziestu) wystaw zbiorowych, w tym **8** (ośmiu) zagranicznych.

W 2014 r. Jego ceramiczne formy zauważone zostały poprzez przyznane mu wyróżnienie na III Bielskim Festiwalu Sztuk Wizualnych (Bielsko Biała). Z kolei Jego realizacja w porcelanie pt. „Crystal”, została nagrodzona w 2017 r. przez Jury 39 th International Competition of Ceramic Art in the city of Gualdo Tadino we Włoszech.

Kandydat brał udział w festiwalach, sympozjach i plenerach, organizował wystawy studentom i uczestnikom warsztatów, współpracował ze stowarzyszeniami. Nie ma wątpliwości, że wymienione przykłady poświadczają, że mamy do czynienia z osobą aktywną i zaangażowaną w popularyzację sztuki.

Zastanawia jednak fakt, że na przestrzeni (**20**) dwudziestu lat nie jest zauważalny progres w Jego twórczości, tak jakby świat wokół artysty się zatrzymał, a on sam uodpornił się na działanie zewnętrznych bodźców. A przecież kreacja twórcza to pismo artysty, w tym przypadku język wizualnej formy wypowiedzi, za pomocą którego komunikujemy się ze światem i wyrażamy nasze emocje.

Kandydat przedstawił cele i założenia programowe dla prowadzonych zajęć dydaktycznych ze studentami, jednak nie zrobił tego wobec własnej aktywności. Z autoreferatu wynika, że jak dotychczas, głównym zagadnieniem jego twórczości są zagadnienia formalne wokół postaci ludzkiej (autoreferat, cytat, str. 3) „*W pracach rzeźbiarskich za temat obrałem interpretację ludzkiej postaci. Człowiek przez swą różnorodność, dynamizm i zmienność inspiruje mnie do ciągłych poszukiwań formalnych. Jest pretekstem do kreowania idealnej formy, do pracy nad bryłą, nad doborem proporcji mas, kierunku i skali.*”

Podkreślam, że nie neguję tego rozdziału w twórczości, w tym interpretacji postaci ludzkiej. Uważam, że to ważne poszukiwania, prawie obowiązkowe zadanie, gdyż z reguły właśnie te poszukiwania formalne prowadzą do wypracowania własnej formy dla indywidualnej

artystycznej wypowiedzi, przy okazji wnosząc sporo doświadczenia w osobisty rozwój. Jednak w przypadku analizowanego dorobku Pana **dr Łukasza Piotra Karkoszki** muszę potwierdzić, że aktualnie nie stanowi on znacznego wkładu autora w rozwój wnioskowanej dyscypliny.

Konkluzja

Niniejszym stwierdzam, że pan **dr Łukasz Piotr Karkoszka** posiada stopień doktora sztuki a zgłoszone osiągnięcie artystyczne pt. „*Poszukiwania ceramiczne – droga artystyczna i warsztatowa*”, nie spełnia wymagania art. 219 ust. 1 pkt 2, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (z późn. zmianami) Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Przedstawiona dokumentacja i przeprowadzona analiza osiągnięć artystycznych uzyskanych po otrzymaniu stopnia doktora nie pozwalają uznać dorobku artystycznego **dr Łukasza Piotra Karkoszki** za stanowiący znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

prof. dr hab. Janina Rudnicka